

Смилен са съ мене и стани,  
Стани утѣхъ донеси;  
Тозъ сгънь что ми западн ты  
Съ вода са само не гаси !

Не знаахъ азъ че ангели  
Имало тѣхъ да слазватъ,  
Съ човѣшки образъ на свѣта  
Предъ насъ да са показватъ.

Стори ми са че та видѣхъ  
Высоко горѣ въ облацы,  
И отъ тогази изгорѣхъ  
За тобой-тѣ черны очицы.

Азъ ангелы-тѣ мины знамъ,  
Тѣ хора-та обыватъ,  
И отъ човѣка никога  
Съвѣстмъ не са отричатъ.

Тѣ мнаость стрѣватъ вѣкомъ  
Что имъ са поклонъ;  
Но ты за поклонъ, ангелъ мнахъ.

Въ сердце ма за тѣ рани.

Стани дѣшницъ, чѣй и вѣждъ  
Въ каквы са мѣки влаци  
Твой вѣрно любе, тѣхъ что пѣй,